

Розгадка

КУПИТИ

Кохання, що стало одержимістю

Нью-йоркська психіатриця Мередіт переживає жахливу втрату. Усе починає потрохи налагоджуватися, коли в її житті з'являється Габріель Райт. Красивий, харизматичний та нічим не схожий на неї, Габріель стає її пацієнтом, не здогадуючись, хто вона така й навіть не підозрюючи про трагічний зв'язок між ними.

Мередіт розуміє, що нехтує всіма етичними та моральними приписами. Проте не може змусити себе відмовити йому і дедалі сильніше заплутується. З кожним днем вона стає все більш одержима цим чоловіком. Її життя і кар'єра продовжують руйнуватися. Та їй байдуже, головне — бути поруч із Габріелем.

Мередіт переконана: гірше вже бути не може, нічого поганого більше не станеться...

Розділ 1

Тепер

Ми так дивилися одне на одного. Перш ніж ти взяв і все зіпсував.

Чоловік намотує шарф на шию усміхненої жінки, потім нахиляється й цілує її в кінчик носа. Я змушую себе відірвати погляд від вітрини та йду далі. Можливо, ще кілометр-два стануть у пригоді — прочистять мені голову, і я зможу як слід подумати. Вигадати, що робити решту дня. Решту свого життя.

Один квартал, другий. Зупиняюся за десятком людей на переході. Жінка перевіряє час на телефоні, дитина похитується під вагою рюкзака з книжками, бізнесмен у костюмі за п'ять тисяч доларів розводиться в телефон про якусь невдалу угоду.

Він злий. Імовірно, йому потрібна психотерапія. Як і більшості з нас. Як і мені.

Особливо мені.

Дівчина-підлітка курить косяк, пританцьовуючи під музику, що лунає в її навушниках. Хлопець трохи за двадцять у мішкуватих джинсах і футболці вдає, що не відморозив собі дупу.

Єдине, що відрізняє їх від мене, — це те, що їм усім є куди податися.

З іншого боку, я, мабуть, теж здаюся такою. Я добре вмію вдавати, так?

Але незабаром вони будуть удома зі своїми сім'ями, собаками чи відеоіграми, а я й далі тинятимуся тут. Шукатиму щось, хоч і не знаю, що саме. Мені досі вистачає клепки, щоб зрозуміти, що я можу ніколи цього не знайти.

Може, мені слід завести собаку. Це принаймні дало б привід для всіх прогулянок. Звичайно, мені доведеться його годувати. Щоранку витягувати себе з ліжка, щоб повести його на вулицю, щоб пес не зіпсував килими. Дарувати йому любов і ласку.

Ковтаю клубок у горлі. Я не здатна ні на що із цього. Особливо на останнє.

Світло змінюється, хвиля людей виривається вперед, і я дозволяю їй нести мене через дорогу. Завертаю навмання за ріг і за кілька секунд опиняюся серед коричневого каміння. Сповільнюю крок, і в мене, поспішаючи, вривається ще один пішохід. Ще одна людина, якій є куди поспішати.

Вітерець ворушить гілки, і жовті та помаранчеві листочки з дерева гінкго падають навколо мене дощем. Ми практично оселилися тут, у Ірамерсі-парку, в одній із цих коричневих кам'яниць. З фое, пофарбованим у небесно-блакитний колір, і вікном кабінету, що виходить на місто.

Якби ми обрали цей дім, а не квартиру, чи було б усе інакше? Чи вплинув би цей вибір на наше життя? Чи стояв би ти зараз поруч зі мною?

Я дозволяю собі уявити це. Цей район із тих, де люди ростять дітей. Можливо, у нас уже була б дитина. Може, я б узяла відпустку на рік. Можливо, була б уважнішою, помітила б, наскільки насправді в тебе все погано. Якби ти досі був тут, то, мабуть, був би зараз на виїзній грі в Мічигані чи Канаді. Моя практика процвітала б, а не занепадала. Можливо, ми б найняли помічницю по господарству. Можливо... лише можливо.

Знову налітає вітерець, пірнаючи під моє розстебнуте пальто. Стягую його на грудях, тугіше зав'язую пасок. Я вже кілька годин на вулиці, і мені слід іти додому. Але навіщо?

Гойдаються гілки дерев, і свіжий приплив листя ковзає моїми черевиками. Один жовтий листочок заплутується у волоссі. Я простягаю руку, щоб витягнути його, і тут за лічені сантиметри від мене мчить таксі, а потік повітря б'є мене в обличчя. Чорт. Я навіть не помітила червоне світло. Я ступаю назад на бордюр і натикаюся на людину за собою, ледь не падаючи.

— Мем? Із вами все гаразд?

Дівчина, якій трохи за двадцять, у тренчі від «Burberry» тримає на руках дворічну дитину в куртці такого ж кольору та з косичками, ще один малюк, примостившись у вінтажному візочку, смокче великий палець.

Хвиля, пробіск того, що могло б бути. Чого вже ніколи не буде через тебе.

Я тягнуся до кишені пальта й потираю свій брелок. Твій брелок. Той, що нагадує мені про всі наші надії та мрії.

Він заспокоює мене. Настільки, наскільки мене можна заспокоїти в ці дні.

— Мем? — Жінка, про яку я вже забула, підходить на крок ближче.
— З вами все гаразд?

Я відводжу погляд, її маленька сім'я надто нагадує мої фантазії, щоб заспокоїтися.

— Усе добре. Дякую.

Я повертаюся тим самим шляхом, що й прийшла, тепер іду швидше. Тікаю. Тікаю від чого? Не має значення.

Дивлюся вниз на сірий бетон, потім угору на сіре небо. У вітрині магазину моє віддзеркалення — бліде вузьке обличчя, надто великі вилиці, надто велике підборіддя.

Порожні очі, колись яскраво-зелені, потьмяніли. Вони теж здаються сірими. Не завадило б мелірування, щоб оживити моє брудно-русьяве волосся.

Над дверима сусідньої кав'ярні дзвенить дзвіночок, привертаючи мою увагу. За склом сидить молода пара з несміливими усмішками, тримаючи в руках паперові горнятка з кавою. Я зазираю всередину, стаю в чергу, знову загубившись в анонімності міста.

Кліпаю очима. Я ніколи не була тут, на цьому розі, у цій кав'ярні. Або, може, вона нова. За останній рік світ навколо мене змінився, а я цього не помітила.

Черга просувається вперед, і я дозволяю їй тягнути мене за собою. Ти б зненавидів це місце. Надто яскраве освітлення, гомін тридцяти людей, які розмовляють між собою, шипіння від молока, яке спінює бариста, дзижчання кавомолки. З вас сім баксів за каву.

— Доброго вечора. Що вам? — Жінка з липкою усмішкою та білявим хвостиком надто вже охоче бере в мене замовлення.

— Каву. Чорну, будь ласка. — Я простягаю готівку, беру решту та йду далі чергою, затримуючи погляд на журавлиново-апелсьиновій булочці. Намагаюся згадати, чи їла сьогодні.

Рекомендована література

Дрібним шрифтом
(Мільярдери з Дрімленду #1)

Вище неба. Місто
вітрів. Книга 1

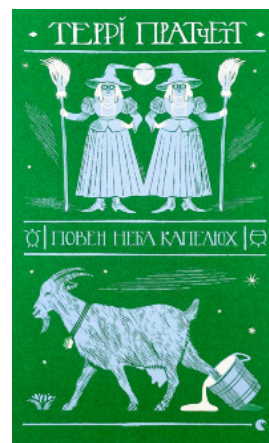
Хірург

Есенціалізм. Мистецтво
визначати пріоритети

Убивчий холод

Повен неба капелюх

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ